

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Silentium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

est, tecmirum appellatur, quod non necessarium, caret nomine.

Rhetor. 1. Signum est alterius aliud: non quoduis cuiusvis, ne quis omnia omnia, sed quod aut ante fuerit, aut in ipso negotio, aut post fieri consequitur. Arist. Rhet. ad Alex. c. 12.

Signa alia efficiunt opinioem alia scientiam, ibid.

Signorum nobis copia erit, ex singulis, que dicuntur, que geruntur, & videntur, & ex testimoniis, testificatis, ex nostris, ex aduersariorum fautoribus, ex ipsissimis, ex prouocationibus, ex temporibus, & ex aliis multis, ibid.

Signa à probabili, ab argumento, coniectura, & sententia differunt, quia reliqua opinionem faciunt: signorum autem quedam, ut etiam perspicue hi cognoscant, efficiunt: & signa plurima suspeditate solent, quod reliqua facere non possunt. Signa opinionem faciunt aliquam, argumenta omnem veritatem docent. Arist. Rhet. ad Alex. c. 14.

Signum semper rem consequitur: accidens potest etiam extrinsecus aduenire. Alex. & Eust. in 2. Post.

Signum in coniecturam & equiuocum signum diuiditur: & est vel rei existentis vel cum re signum, vel posterius. Ioan. Gram. in 2. Prior. cap. 27.

Signum dicitur proprie, & metaphoricè. Proprie est idem quod imago. Metaphoricè dicitur ad imaginis similitudinem. Albert. Mag. in Prior.

Signum colligitur ex naturalibus passionibus loco mediourum, enthymematibus positus, ibid.

Signum ostenditur per passionem, & per viam sensus, ibid.

Silentium.

DEFINITIO: ET ETYMOLOGIA.

Silentium, Hebr. Demamah, Domitura, & Dumam, sepulchrum, locus silentii, ubi corpora mortuorum perdomita silent: à verbo Damam, domitus est, redactus est in alienam potestatem, non responsant. 2. Cherefeh, à verbo Charafsch quod in 3. conuagatione est Cherefeh, tacitus secum cogitauit, siluit. Dicitur furdus, Cherefeh à quod auditus eius sileat, 3. Scheker, quies tuta dicitur silentium, à verbo Schaker, Quiescit sub secuto alicuius, secure & quiesce vixit, tutus & tranquillus fuit. Silentium certe est plerumque, modesti ingenis scutum aduersus mundi tumultus tutissimum.

BIBLICI LOCI.

Silentium pro sedata expectatione, & vt ita dicam, pro conuiescentia, Esa. 30. 15. sic accipiunt nonnulli & Psalm. 55. 2. Silentium suo tempore seruandum, Pro. 25. 29. Iac. 1. 19. silere vtile est, Pro. 17. 26. Eccl. 3. 20. 6. & 31. 12.

PATRYM SENTENTIÆ.

Silendi patientia, oportunitas loquendi, & contemptus inuitiarum, sunt maxima fundamenta virtutum. Amb. l. 1. de Officiis. Ille scit recte dicere, qui & ordinate nouit tacere. Gregorius in Moral.

POETICÆ SENTENTIÆ.

Comici Græci.

Οὐδὲν σιωπῆς ἴσθι γρηγοροῦσθεοι. Virtus haud est vlla res silentio. Σιωπῆς ἴσθι νεικῆσθαι τὴν λόγον. Eiusmodi σιωπῆς ἴσθι νεικῆσθαι τὴν λόγον. Aliquando verbum melius est silentium. Κεῖσθαι σιωπῆν, ἢ λαλῆσαι μὴ πείσθαι. Καὶ δὲ σιωπῆν ἴσθι νεικῆσθαι τὴν λόγον. Satis tacere, quam loqui que non deceat. Et in loco tacere, ἢ in loco loqui. Ἡ λῆξις τὸ σιωπῆς κρείττονος, ἢ σιωπῆς ἴσθι. Sile, melior a te loquere silentio. Παλλοῖς ἢ παρρησίᾳ ἢ σιωπῆς τὴν λόγον. Plerisque, responsi vice est silentium. Εὐκταφῆσθαι τὸ σιωπῆς κρείττονος. Taciturnitas est plurimum contemptus. Ἡ γὰρ δόξα πολλῶν ἐστὶν αὐτῶν ἴσθι. Plerisque lingua dat malis originem: Ἡ γὰρ δόξα πολλῶν ἐστὶν αὐτῶν ἴσθι. Plerisque lingua funditus possundedit.

SENTENTIÆ PHILOSOPHICÆ.

Nihil seque proderit, quam quiescere, & minimum cum aliis loqui, & plurimum secum. Senec. 16. epist. In hoc incumbere, vt libentius audias, quam loquaris: quod tacitum velle, nemini dixeris. Auribus libentius quam lingua vtere. Quicquid dicitur es, ante quam alius, tibi dixeris. Sen. de morib. Taciturnitas frusto homini pro sapientia est: tacere qui nescit, nescit loqui. Idem in Proo. Res omnia difficillima, tacere & audire. Gell. l. 1. KKKKK Mire

Fragmentary text from the left page, including words like 'Signum', 'Silentium', and various references to classical authors and works.

Fragmentary text from the right page, including words like 'Signum', 'Silentium', and various references to classical authors and works.

Mire silentio, & tenebris animus alitur. *Plin. in l.9.*
 Loqui ignorabit qui tacere nescit. *Pittacus.*
 Grues cum ex Cilicia deuolet, lapillos in os sumunt, atque ita
 Taurum montem aquilis plenum tuto transfolant, idq; nocturnita
 tutissimum vbiq; silentium. *Plur.*
 Silentium mulieri praestat ornamentum. *Arist. pol. 1.*
 Nunquam me poenituit tacuisse, quod locutus sum. *Simonid.*
 Silentium sapientibus responsi loco est. *Eurip.*
 Obligna verba silentio, silentium autem occasione. *Demetrius*
Phaler.
 Pauca loquentibus paucis legibus opus est. *Plutarchus de edu-*
cat. liber.
 Nemo stultus tacere potest. *Diog. l. 1.*

¶ ΑΡΟΡΝΗΘΕΓΜΑΤΑ.

Pythagoras. Eius de silentio scite dicta sunt haec: Aut sile, aut af-
 fer meliora silentio. Aut silentium tempestiuum, aut orationem
 vitilem habes. Verba silentio, silentium tempestiuitate claudas.
Stob. ferm. 34.
Socrates ad monerat suos discipulos, vt tria praecipue in omni vi-
 ta haberent: In animo Prudentiam, in vultu Verecundiam, & in
 lingua Silentium. *Max. ferm. 12.*
Pittacus praecipiebat, vt ea quae facturi sumus, non aperiamus
 loquaciter aliis: ne, si male peccerimus, digne derideamur. *Max.*
ferm. 20.
Solan. inter pocula tacitas, interroganti Periandro, an propter
 verborum inopiam, aut ob stultitiam taceret? respondit: Atqui
 aullus stultorum in conuuiuo silentium praestare potest.
Idem. sermonem silentio silentium autem temporis occasione
 obligandum esse dicebat. *Stob. ferm. 3.*
Chilon rogatus, quid esse difficile? Arcanum, inquit reticere.
 Tanta est lingua, omnium maxime volubilibus, incontinentia, cum
 alioqui nihil videatur facilius, quam silere. *Laert.*
Bias, apprimè decorum illi esse silentium, dicebat, quibus inde-
 cora impuraq; esset vita. *Stob.*
Democritum, quum animaduertisset quendam multa imperite
 disputantem: Hic, inquit, non dicendi peritus mihi videtur, sed
 omni modo tacendi imperitus. *Max. ferm. 20.*
Diogenes ad quendam, qui se contentiosè philosophum profite-
 batur: Vah mihi, inquit, cum id quod optimum est in vita philo-
 sophi corumpas, verbis tamen audes te philosophum iactare. Est
 autem philosophi etiam munus silere, cum res responsione digna
 non est. *Stob. ferm. 31.*
Cleanthes. Cuidam ab eo perenti dictum aliquot, quod crebro
 occideret filio suo, proculit ex Eletra, *εὐφραδὴν, ἀπαρτὸν ἵππος,* id est,
 Tace, tace, tene vestigiū. Innuens pueris maxime conuincere si-
 lentium. *Laert. l. 7.*
Idem, cum quidam ad tacentem Cleanthem dixisset, Tu quid
 taces? atqui incundum est cum amicis confabulari. Incundum
 quidem respondit Cleanthes: sed quo iucundius est, eo magis in
 hoc amicis oportet concedere. *Stob. ferm. 31.*
Zeno Citrius. Ptolemaei legatis, qui multos eruditos ad conui-
 uium inuocarat, percontantibus, quid de ipso regi suo essent renū-
 tiaturi? ait, Vidisse vos sciam, qui in conuiuiis tacere nouerit. Cum
 enim ceteri ad ostentationem multa dixissent, vnus Zeno perpetu-
 um tenuit silentiū. *Laert. l. 7. c. 1. Stob. ferm. 32. Max. ferm. 20.*
Simonides dicere solebat, nunquam se poenituisse silentii, sermo-
 nis autem sapienter. *Ant. in Meliss. part. 1. ser. 73. Max. ferm. 20.*
Idem, dicebat, eorum hominum, quorum indecora vita est, ma-
 ximum decus esse silentium. *Ant. in Meliss. part. 1. ser. 73.*
Xenocrates, cum in conuiuiis ceteris multa garrulentibus, solus
 nihil diceret: interroganti, cur vnus omnium sileret? Quoniam,
 inquit, loquutum fuisse poenituit aliquando, siluisse nunquam. *Hoc*
Plur. in libello τῶν ὑποκρίσεων τριβύτι Simonidi. Sed Laert. 4. cap. 2
Xenocrati tribuit & Val. Max. e. 1. am l. 7. c. 2.
Idem, linguas diei partes diuidens in actiones certas, suam etiam
 silentio partem reddebat. Docens, silentii rationes vtq; adhiben-
 das esse. *Max. ferm. 20.*
Heraclitus rogatus à quibusdam, cur taceret? Vt vos, inquit,
 loquamini. *Brus. cont. l. 6. c. 6. exemplorum.*
Anaxarchus. Militarum rerum cognitionem homines aut valde
 iuuare, aut valde laedere dicebat Iuuare enim virum dextrum &
 commodum: laedere vero illum, qui facile quemuis sermonem &
 apud quosuis eloquitur. Oportet autem occasionis modum nosse,
 is enim sapientis terminus est. Qui vero intempestiue cantilenam
 musicam quamuis doctè cecinerit, illi non approbantur, sed eri-
 men stultitiae subeunt. *Stob. ferm. 32.*
Aristoteles Callisthenem, auditorem suum ad Alexandrum mit-
 tentes monuit, vt cum eo quam rarissime aut quam iucundissime lo-
 queretur. Quo scilicet apud regias aures vel silentio turior vel ser-
 monem esset acceptior. *Plur. in Alex. Laer. in Arist. Val. Max. l. 7. c. 2.*
Idem, cum percontaretur, quid esset in vita difficilissimum? Tace-
 re, inquit, quae loqui non decet. *Max. ferm. 20.*
Idem dicere solitus est: Qui silere non nouit, is neque loqui ad

modum scit. Nam quærente quodam, que res hominibus
 difficilissima sit, Silere tacenda. *Stob.*
Idem interrogatus quomodo rem, cum alios doceret
 taceret? respondit: Cos quidem ipsa non scindit, cultus
 cuit. *Ant. in Meliss. part. 1. ser. 73. Peram hoc Iseras ad*
ferm. 20.
Idem, interrogatus à quodam, quis arcanum sermone
 nere posset? respondit: Qui carbonem quoque argenti
 retinere potest. *Ant. eod. ferm.*
Dion, naturam probe egisse dicebat, quæ geminas
 quam vnica nobis fabricarit: quo ad audiendum ellentem
 ad loquendum promptiores. *Stob.*
Isocrates, duo dicendi tempora statuenda dicebat: Vt
 certo nouimus vel de quibus dicere est necessarium, in
 solis oratio silentio praestat, in aliis melius est silere quam
 loqui. *Max. ferm. 20.*
Idem dicere solebat, improbi hominis, quæ sit taciturnitas
 tium magis quam vocem timendam esse. *ibid.*
Demosthenes, cum adolescens quidam inter pocula
 effutiret, & tacere nollet: Adolescens, dixit, quomodo
 si tacere ab illo, à quo didicisti loqui? *Ant. in Meliss. part.*
Apollonius, summo studio aditendum dicebat, ne
 verba parum decencia elabatur. Constat enim quam
 sit silere non posse: tum effutire palam cum turpitudine,
 ne stultus obrucissis. *Stob.*
Idem dicebat, cum in alios atq; alios errores & peccata
 elabi palam sit mirum, quantam securitatem praestat
 citurnitas. *Stob.*
Enripides: cuidam opprobrianti graueolentiam oris
 mium, inquit, in illo occulta computruerunt: Significat
 continere arcana. Solent autem res in oculo congestae
 scire. *Erast. l. 8. apoph. Idem Demostheni ab aliis attribuitur.*
Epictetus, in omni negotio nihil adeo propitius ad
 bar, quam vt tutum fecerit: ut quod agitur. Est autem
 inquit tacere quam loqui. *In Enchirid.*
Isocrates, Careo loquaculus volebat ab Isocrate orationem
 Sedis, duplicem mercedem mihi dari, inquit, pocolo ab
 qui, alteram, vt tacere dicas. *Stob.*
Plutarchus. Verborum, rei leuissimæ in quiete graui-
 na, & apud Deum & apud homines, comes esse solent. *Max. ferm.*
 ro cum vbiq; culpa vaeret, tum maxime in aliorum conuui-
 quid egregium, Socraticum, aut potius Herculeum, per
 quidem & Hercules, ne gry quidem odiosa verba careret,
 quomodo quis ab hostibus inuenit. *Stob.*
Philopollis Arbeniensis, qui ob virtutem charus ac per
 liaris Lyfimacho regi erat, Lyfimachus cum dixisset, Num
 rum suarum expectet? respondit: Solum o rex, ne auaritia
 orum quidquam mihi credas. *Plur.*
Epaminondas, audiendi potius quam loquendi cupidus
 minem debere putabat: Quod sciret, ex audiendo doctum
 loquacitate autem poenitentiam nasci. De eo etiam dicitur,
 minem vaquam visum esse, qui plura sciret & pauciora
 Plur.

¶ SIMILITVDINES.

Plutarchi, vt vas experiamur, aquam, non vinum
 Ita fruolium quiddam aliquando committendum am
 silentii fidem experiamur, vt si effusiant, nihil sit
 Moral.
 Vt egrotus artifex iaculandi, statim scopum perire
 pauca loquitur, sed ad rem. *ibid.*

perierat cum silentio spectantur: Ita quaedam melius lau-
cratio, quam oratione. ibid.
omem ex Cilicia deuolant, lapillos in os sumunt, argue ita
culturae: Ita tuissimum vitoque silentium. In Moral. & Plin.
que Arif. de nat. l. 6. c. 10.
Mara cicada pro miraculo est, quod ipsum genus sit gar-
tiant autem huiusmodi in agro Rhegino: Sic magis admi-
lantiam & silentium in foemina, quod ipsum genus
le sit & loquax. l. 11. c. 27.
Vt est infame, vbiq; multa effutire. Ita est illiberalis, vbi-
que silentium agere. Nam qui nouit opportunitatem tacendi,
ponit etiam vicissitudinem loquendi. in apoph. 105.

EXEMPLA BIBLICA.
ta & turritatis, Exempla: Aaron, Lev. 10. 3. Anna. 1. Sam.
1. 16. Saul. 10. 2. 16. 27. Abigail. 25. 26. Elifaeus. 2. Reg. 2. 3. po-
lomon. 18. 19. Neb. 5. 8. Tobias senior verba iniuriota gemitu
ex cepisse legitur, Tob. 2. 22. Et 3. 1. Esther, Esth. 2. 10. 10. 20.
1. 25. & 39. 36. David. Pf. 32. 3. Sobna cum collegis. Esa. 26. 21.
1. 24. Christus, Math. 26. 63. & 27. 14. Marc. 15. 5. Dei pa-
tr. Luc. 2. 29. 48. Petrus, Iacobus & Ioannes, Apostoli, 9. 36.
1. 17. 16. & 21. 40. Sororis Pauli filius, 23. 21.

PROFANA EXEMPLA.
Dea, Praefes silentii, obignaro ore antiquitus efficta
que semper à Romanis culta: vt silentio apro nil melius
tulerent. Alex. l. 4. c. 16.
Elianus capitale erat, quicquam ex mysteris in vulgus
taret apud Romanos in sacris Bonae dca. Theat. Zuing.
Lampis quum variiorum plurima in Musas referre
t, veam ex ipse in Romanis coli voluit de silentii
Tacitam nomine. Caesius l. 1. c. 45. A. L.
quod publico concilio statendum erat, miro silentio de-
t: si quis autem ferneret aliquo concionante, parte ve-
t. Alex. l. 4. c. 11.
Tymoneus, quinquennium integrum ne verbum qui-
t. Phil.
tatem iureiurando adstringit Hippocrates:
que celanda sunt xgrorum vitia, que fidei concredita, cui-
cerentico effluant. Zuing in Theatr.
Phylogeschola quinquenne silentium indicabatur audito-
nam xgrorum vocant, à cobehendo fermo ne: ne quaestio-
alterationibus implicarentur: neque à temeraria pro vo-
& à sobrio & attento silentio sapientiam a suspicarentur.
Alex. l. 4. c. 11.

Dei in castris noctu tam pertinax silentium: vt patiantur
labi, ne tumultus excitetur. Cuspinianus.
Vlyffem xx. demum anno domum reuerfum ex-
t, dum pedes eius lauat, agnouit: & ne cum proderet, sed si-
tenteret, rogata respondit:
Ego, in castris noctu tam pertinax silentio se purgavit, non
omina, de flagitii crimine pertinax silentio se purgavit, non
omina oratione. Lud. Viues de Christiana summa lib. 1.

EMBLEMA.
Silentium.
Emblema xi. Andr. Alciat.
Cum tacet, haud quidquam differre sapientibus amens
Silentia est index lingue voxq; sua.
Ergo prenat labus, digitosq; silentia signet:
Et sese Pharium verat in Harpocratem.
Valeat. Lingua, Taciturnitas, Sermo.

Similitudo.
DEFINITIO ET ETYMOLOG.
Similitudo, Graece ομοιότης, πρὸς ἑ, & ὁμοίος, ὅμο, similis dicitur. Est
quae similitudo relatio aequi paritatis: non tamen semper de-
terminat utrumque extremorum, sed tantum quando forma
qualitate & eadem ratione in vtroque extremorum. ex B. Tho.
1. 2. q. 4. art. 3.

LOCVS BIBLICVS.
Similitudinis & figura vocabulis interdum ipsa rei veritas signi-
ficatur. Phil. 2. 7.

SENTENTIAE PORTICAE.
Plaut. Menech.
Nam ego hominem homini similiorē nunquā cidi alteri.
Nep. aqua aquae, nec lac est lacis, crede mihi usquā similes.
Quam hic tui est, tuq; huius.
Hor. l. Epist. 18.
Oderunt bilarem tristes, tristitiamq; iocosi,
Sedatim celeres, agitem gnauumq; temissi.
Plaut. Moli.

Profero, si dicitur nequis perducit, vt vera hac credas.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mea dicta ex factis noscere vides, quae sim. & quae sunt ante
Nihil ego, quā nūc tu amata sum, atq; uni modo gessi more
Qui pol me, sibi at et hoc caput colorem commutauit,
Reliquit, deseruitque me, tibi iridem futurum credo.

Quid. 2. Pont.
Scilicet ingenis aliqua est concordia iunctis,
Et seruat studiū federā quisque sui.
Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem,
Reddorum dubia nauis: puppis amat.

APOPHTHEGMATA.
Anonymus. Proconsul quidam Romanus in Sicilia, conspicatus
quendam adolescentem admodum sui similem, rogauit similitu-
dinis causam, num pater suus nunquam adisset Siciliam. At meus,
inquit, Romam frequenter accessit. locum retorsit Siculus, nihil
veritus scire ac virgas proconsulis. Brus. l. 6.

Anonymus. Augusto Caesar perquam similis Romam venerat,
& ita similis, vt omnium ora in se conuerteret. Produci ergo Caesar
hominem iussit, quumque interrogat: Dei (ait) adolescens, fuitne
aliquando mater tua Roma? Excepit adolescens, & hunc in mo-
do Augusto respondit: Mater mea nunquam fuit Roma, sed pa-
ter per sepe. Macrob. Plut. in Rom. apoph. l. 4. apoph.

ADAGIA.
De grege illo est.
Id est: Eiusdem fadibus aut contubernii.
Eiuldem farinae. Item, Nostrae farinae.
Deus, inter quos in discretis est similitudo. Huc illa quoque refer.
Eadem cera. Idem pulvis. Eiusdem nota. Eius & schlags.
Non eras in hoc albo.

Hoc est. Non eras in hoc numero. Translatum ab albat ab abule,
in qua quondam scriberentur nomina iudicum.
Non sum ex istis heroibus. Oix equo τῶν ἡρώων.
Id est. Non sum ex eorum numero qui propensiores sunt ad liden-
dam quam ad bene merendum.

Patris est filius. τὸ πατρὸς ἐστὶ τὸ υἱοῦ λόγος.
In eos, qui mores imitantur paternos, patribusque sunt similes,
Et schlecht siem Vater nach.
Aphyarum honos. Αφῶν τιμή.

Terra amat imbrem. ἡ γῆ μὴ οὐρανὸν ὕμνη.
Vbi quis desiderat ea qua sibi nouit esse accommoda, conducit ubi-
aque.

Vt notore,
Tenorem rei progressum vocant. Vnde qua sui similia sunt, sibi q;
velut perpetua succedunt serie, horum eundem esse tenorem dicimus.
Boni ad bonorum conuiuia vitro accedunt. αὐτῶν αὐτοῦ ἐξ ἑαυ-
τοῦ ἀδύναμι δὲ αὐτῶν ἰσχύου. Plato.

Vtendum, vbi boni vitro ad honos sese aggregant etiam non inui-
tati aut vocati.
Simile gaudet simili. ὁμοίῳ ὁμοίῳ φίλος. Aristot.

Plana est significatio. In eandem sententiam Martialis.
Vxor pessima, pessimus maritus.
Miror non bene conuenire vobis. Gleich vnd gleich geht sich
ger.

Malus cum malo colliquescit voluptate. κακὸς κακῷ ὁμοῦ συνί-
ται ἰδὼν.
In malorum seu improborum consortia. Aristot.

Aequalis aequalem delectat. ὁμοῦ ἰσχυὸν ἠρεσθ.
Similitudo est beneuolentia, consuetudinis & familiaritatis con-
ciliatrix.
Aequalem tibi vxorem quere. τὴν κατὰ εὐνοίαν εἶλε.

Manet ad agnum, ne quis cupiditate aut ambitione allectus po-
tentiorum se vxorem ducat, cuius non sit maritus & dominus fu-
turus, sed minister aut mancipium. Potest etiam longius trahi, ad
negotium videlicet suscipiendum, cuius su conficendo par & idone-
us. Oberweibe dich nicht. Item. Wer freyen will, der neme seinen
gleichgen.

Iugum idem trahere.
Hoc est: negotii vices pariter sustinere. Translatum à bobus a-
nantibus.
Cicada cicadae cara, formica formicae. ἰσχυὸν μὴ ἐπιβῆναι φίλος, μὴ ἐ-
πιβῆναι δὲ μὴ ὁμοῦ.

Nota est formicarum pelitio. & cicadarum concentus, Theocri.
Ouum ouo simile. Velut alii.
Non tam ouum ouo simile.
De reb. in discretis similitudinibus. Cic. Einsde significatiōnis sunt.

Quam apes apum similes. Non tam aqua similis aquae. Non tam
lacte lacti simile. Et isti sime so gleich | als were er sime auß der
haut geschritten. Item. Eyer sind Ehern gleich.
Furem fur cognouit, & lupum lupus. ἰσχυὸν δὲ φίλος τὸ φίλον, ὁμοῦ
λόγος λόγος.

In conuulsiōnem & familiaritatem improborum inuicem potest,
Amant enim vulgo sese mutuo qui similes. Laborant virtus. Aristot.
Eui Schalk weis | wie den andern vmb hery ist. Item. Ein
Dich kennet den andern | vnd ein Wolff den andern.
Semper similem ducit Deus ad similem. αἰετὸν ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ
μετὰ τὸ ὁμοῦ.

KKKKK 2 Duo